

Brussel, 8 februari 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN POSTTRANSACTIONELE FINANCIËLE DIENSTEN

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd) het gehele primaire en secundaire Unierecht niet langer van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk, tenzij in een geratificeerd terugtrekkingsakkoord¹ een andere datum wordt vastgesteld². Het Verenigd Koninkrijk wordt dan een "derde land"³.

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de grote onzekerheid, met name over de inhoud van een eventueel terugtrekkingsakkoord, wil de Commissie alle belanghebbenden wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Behoudens mogelijke overgangsregelingen in een eventueel terugtrekkingsakkoord, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de EU-regels voor financiële markten, en met name Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters⁴ (hierna "EMIR" genoemd)⁵, Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012⁶ (hierna "MIFIR" genoemd), Verordening (EU)

¹ Met het Verenigd Koninkrijk wordt momenteel onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord.

² De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met instemming van het Verenigd Koninkrijk ook unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

³ Een derde land is een land dat geen lidstaat is van de EU.

⁴ PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1.

⁵ Met inbegrip van, zodra dit is aangenomen door het Europees Parlement en de Raad, het voorstel van de Commissie (COM(2017) 331) voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1095/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 wat betreft de procedures en betrokken autoriteiten voor de vergunningverlening aan CTP's en de vereisten voor de erkenning van CTP's uit derde landen.

⁶ PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84.

2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012⁷ (hierna "SFT-verordening" genoemd) en Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen⁸ (hierna "finaliteitsrichtlijn" genoemd) niet langer voor het Verenigd Koninkrijk.

1. DERIVATEN

- Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen op een gereglementeerde markt in het Verenigd Koninkrijk verhandelde derivaten niet langer voldoen aan de definitie van beursverhandelde derivaten onder EU-recht. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, punt 32, MIFIR zijn beursverhandelde derivaten derivaten die worden verhandeld op een gereglementeerde markt in de EU of op de markt van een derde land die als gelijkwaardig wordt beschouwd⁹. Zodoende zullen, volgens EU-recht¹⁰, vanaf de terugtrekkingsdatum derivaten die op een gereglementeerde markt in het Verenigd Koninkrijk worden verhandeld, over-the-counter- of otc-derivatencontracten zijn.
- Een beursverhandeld derivaat dat een otc-derivaat wordt, zal dus worden onderworpen aan alle EMIR-voorwaarden voor otc-derivatencontracten: alle otc-derivatencontracten tellen mee voor de berekening van de clearingdrempel in overeenstemming met de EMIR-bepalingen¹¹ en zullen worden onderworpen aan de EMIR-clearingverplichting zodra die is vastgesteld¹², alsmede aan bepaalde technieken voor risicobeperking (met name marge-uitwisseling).
- Otc-derivaten waarvoor een clearingverplichting geldt, moeten worden gecleard door een centrale tegenpartij (CTP) die een vergunning heeft en gevestigd is in een EU-lidstaat, of door een CTP die in een derde land is gevestigd en die, op grond van artikel 25 EMIR, door de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) is erkend om die klasse van otc-derivaten te clearen¹³. Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen CTP's die in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd, CTP's van een derde land zijn die een erkenning op grond van de EMIR dienen te krijgen voordat zij kunnen

⁷ PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1.

⁸ PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁹ Een beursverhandeld derivaat is "een derivaat dat wordt verhandeld op een gereglementeerde markt of op de markt van een derde land die [...] als gelijkwaardig met een gereglementeerde markt wordt beschouwd, en dat als zodanig niet onder de definitie van otc-derivaat van artikel 2, punt 7, van [de EMIR] valt"; zie artikel 2, lid 1, punt 32, MIFIR.

¹⁰ Otc-derivatencontracten zijn contracten die niet worden verhandeld op een gereglementeerde markt in de EU of op een gereglementeerde markt in een derde land waarvoor geen gelijkwaardigheidsbesluit geldt. Zie artikel 2, punt 7, en artikel 2 bis EMIR.

¹¹ Zie met name de artikelen 2 bis, 13, 25 en 75 EMIR.

¹² Voor de volgende producten geldt momenteel een clearingverplichting: renteswaps in euro, Japanse yen, VS-dollar, Noorse kroon, Poolse zloty en Zweedse kroon, en index-kredietverzuimswaps.

¹³ Zie artikel 4, lid 3, EMIR.

worden gebruikt om aan de clearingverplichting te voldoen¹⁴. Tegenpartijen zullen hun clearingverplichting op grond van de EMIR niet kunnen voldoen in CTP's die in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd, zolang die CTP's niet door ESMA zijn erkend op grond van de EMIR.

- De verplichting om transacties te clearen via een vergunninghoudende CTP die in de EU is gevestigd of een erkende CTP die in een derde land is gevestigd, geldt ook voor in derde landen gevestigde tegenpartijen, wanneer het contract aanzienlijke en voorzienbare rechtstreekse gevolgen heeft binnen de EU of wanneer een dergelijke verplichting noodzakelijk of passend is om de omzeiling van de EMIR-voorschriften te voorkomen¹⁵.
- Het feit dat in het Verenigd Koninkrijk gevestigde CTP's hun EU-vergunning verliezen, zal van invloed zijn op hun mogelijkheden om verder bepaalde activiteiten te blijven uitoefenen (bijv. compressie) en bepaalde verplichtingen te blijven vervullen (bijv. beheer van wanbetalingen) ten aanzien van contracten die vóór de terugtrekkingsdatum zijn afgesloten.
- Een hogere kapitaalopslag zal van toepassing zijn voor blootstellingen uit derivatenposities die in de EU gevestigde kredietinstellingen en beleggingsondernemingen innemen in niet-erkende, in derde landen gevestigde CTP's¹⁶. De reden daarvoor is dat alleen in de EU gevestigde CTP's met een vergunning en erkende CTP's die in een derde land zijn gevestigd, gekwalificeerde CTP's¹⁷ (KCTP's) zijn die een gunstige behandeling krijgen in het kader van de verordening kapitaalvereisten (VKV)¹⁸.

¹⁴ Zie artikel 4, lid 3, EMIR en, zodra dit is aangenomen door het Europees Parlement en de Raad, het voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1095/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 wat betreft de procedures en betrokken autoriteiten voor de vergunningverlening aan CTP's en de vereisten voor de erkenning van CTP's uit derde landen (COM(2017) 331) en het voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 wat betreft de clearingverplichting, de opschorting van de clearingverplichting, de rapportagevereisten, de risicolimiteringstechnieken voor otc-derivatencontracten die niet door een centrale tegenpartij worden gecleard, de registratie van en het toezicht op transactieregisters en de vereisten voor transactieregisters (COM(2017) 208).

¹⁵ Zie, voor nadere details, artikel 4 EMIR en Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 285/2014 van de Commissie van 13 februari 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen betreffende aanzienlijke en voorzienbare rechtstreekse gevolgen van contracten binnen de Unie en ter voorkoming van de omzeiling van voorschriften en verplichtingen (PB L 85 van 21.3.2014, blz. 1).

¹⁶ Zie de artikelen 300 tot en met 311 Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 ("VKV") (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

¹⁷ Zie artikel 497 VKV.

¹⁸ Zie artikel 4, lid 1, punt 88, VKV, met inachtneming van de overgangsbepalingen van artikel 497 VKV en van Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2241 van de Commissie van 6 december 2017 (overgangperiode voor CTP's uit derde landen loopt tot en met 15 juni 2018).

- Tegenpartijen in de EU en tegenpartijen in derde landen waarvoor de clearingverplichting geldt, dienen dus hun derivatenportefeuilles te onderzoeken. Alle tegenpartijen (met inbegrip van in derde landen gevestigde tegenpartijen), ongeacht of het een financiële instelling of een niet-financiële vennootschap betreft, die de clearingdrempel overschrijden, dienen ervoor te zorgen dat zij de clearingvereisten vervullen. Wanneer derivatencontracten worden gesloten via een tussenpersoon of worden gecleard via een tussenpersoon (d.w.z. een clearinglid, een cliënt van een clearinglid of een indirecte cliënt), dienen tegenpartijen ervoor te zorgen dat hun contract met die tussenpersoon voldoet aan de toepasselijke wettelijke vereisten.

2. TRANSACTIEREGISTERS EN RAPPORTAGE

- Derivaten- of effectenfinancieringstransacties die onderworpen zijn aan de rapportageverplichting in het kader van de EMIR of de SFT-verordening, dienen door tegenpartijen te worden gerapporteerd aan een in de EU geregistreerd transactieregister of een door de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) op grond van artikel 77 EMIR erkend transactieregister uit een derde land¹⁹. Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen transactieregisters die in het Verenigd Koninkrijk zijn gevestigd, transactieregisters uit een derde land zijn.
- De verplichting om een derivatencontract te rapporteren aan een geregistreerd of erkend transactieregister geldt voor de tegenpartijen. Alle (financiële of niet-financiële) tegenpartijen moeten ervoor zorgen dat deze voorwaarde is vervuld. Wanneer rapportage aan een transactieregister wordt gedelegeerd aan een derde, dienen tegenpartijen erop toe te zien dat hun contract garanties biedt voor de inachtneming van alle toepasselijke wettelijke vereisten van de EMIR en/of de SFT-verordening.
- De voorwaarde dat tegenpartijen gegevens bijhouden over alle derivatencontracten die zijn gesloten en alle wijzigingen daarvan, moet nog steeds door tegenpartijen worden nageleefd gedurende ten minste vijf jaar na de beëindiging van het contract²⁰.
- Systemen zullen niet langer door het Verenigd Koninkrijk kunnen worden aangemerkt in het kader van de finaliteitsrichtlijn²¹. Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen systemen die thans door het Verenigd Koninkrijk zijn aangemerkt, hun status van in het kader van de finaliteitsrichtlijn aangemerkt systeem verliezen, samen met de rechten en voordelen die dat voor hen en voor hun deelnemers met zich meebracht. Dit laat specifieke bepalingen in het nationale recht van lidstaten onverlet²².

¹⁹ Zie artikel 9 EMIR en artikel 4 van de SFT-verordening.

²⁰ Zie artikel 9, lid 2, EMIR.

²¹ Zie artikel 2, onder a), van Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen (finaliteitsrichtlijn) (PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45).

²² Zie overweging 7 van de finaliteitsrichtlijn.

Deze kennisgeving laat eventuele gelijkwaardigheidsbesluiten van de EU buiten beschouwing.²³

De website van de Commissie over posttransactionele financiële diensten (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/financial-markets/post-trade-services_en) bevat algemene informatie over posttransactionele financiële diensten. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie

²³ Zie met name de artikelen 2 bis, 13, 25 en 75 EMIR.